

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno
ID DS wwjaa4f

Praha, 13. 7. 2016

VĚC: **KASAČNÍ STÍŽNOST**
proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2016,
č. j. 8A 208/2015 - 88-91 (dále jen "**napadený rozsudek**")

Stěžovatel: **Adam Zábranský**, nar. 28. 12. 1993
(žalobce) bytem Zbynická 6, 153 00 Praha 16

zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269
se sídlem Moskevská 532/60, 101 00 Praha 10 - Vršovice

Účastník: **Pražská energetika Holding, a.s.**, IČO: 264 28 059
(žalovaná) se sídlem Na Hroudě 1492, 100 05 Praha 10

zástupce: Mgr. Peter Zeman, advokát
se sídlem Karlovo nám. 671/24, Praha 1

Přílohy: 1. Plná moc
2. Výroční zpráva skupiny PRE za rok 2015

I. ÚVOD, KASAČNÍ DŮVOD

1. Napadený rozsudek byl stěžovateli doručen dne 29. 6. 2016. Napadeným rozsudkem byla zamítnuta správní žaloba, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované, jímž byla odmítnuta žalobcova žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

2. Žalobce má za to, že napadený rozsudek je nezákonný, a to z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, tedy pro nesprávné právní posouzení věci Městským soudem v Praze (dále též "**nalézací soud**"). Z tohoto důvodu podává žalobce proti napadenému rozsudku v celém rozsahu kasační stížnost.

II. SHRnutí DOSAVADNÍHO PRŮBĚHU ŘÍZENÍ

3. Žalobce dne 28. 8. 2015 podal žalované žádost o poskytnutí informací z titulu § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze a dále z titulu § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též "**InfZ**"), již žádal o poskytnutí následujících informací (dále jen "**požadované informace**"): 1. výše měsíčních odměn členů dozorčí rady a představenstva obchodní společnosti Pražská energetika Holding, a.s., 2. výše mimořádných odměn (např. z tantiém) členů dozorčí rady a představenstva obchodní společnosti Pražská energetika Holding, a.s., za roky 2012-2014, 3. výše měsíčních odměn členů dozorčích rad a představenstev v jednotlivých akciových společnostech, které ovládá obchodní společnost Pražská energetika Holding, a.s., ať už přímo či nepřímo skrze dceřinou obchodní společnost (tedy např. Pražská energetika, a.s., PREdistribuce, a.s. atd.), 4. výše mimořádných odměn členů dozorčích rad a představenstev těchto akciových společností za roky 2012-2014 (dále jen "**žádost**").

4. Žalovaná na žádost nijak nereagovala. Proto žalobce dne 23. 9. 2015 podal žalované stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) InfZ (dále jen "**stížnost**").

5. Žalovaná na stížnost odpověděla dopisem ze dne 25. 9. 2015 (dále jen "**rozhodnutí žalované**"), ve kterém k poskytnutí požadovaných informací nedošlo, a ve kterém žalovaná tvrdí, že veškeré požadované informace jsou veřejně dostupné, což se však nezakládá na pravdě. Žádosti tak ve smyslu ust. § 15 odst. 1 InfZ nebylo vyhověno a dopis žalované je třeba považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

6. Žalobce podal k Městskému soudu v Praze správní žalobu, již se domáhal zrušení rozhodnutí žalované a dále toho, aby soud žalované nařídil poskytnutí požadovaných informací.

7. Napadeným rozsudkem byla správní žaloba zamítnuta s odůvodněním, že žalovaná není povinným subjektem ve smyslu ust. § 2 odst. 1 InfZ.

8. Podle názoru žalobce je uvedený právní názor nalézacího soudu nesprávný a způsobuje nezákonnost napadeného rozsudku.

III. KASAČNÍ NÁMITKY

9. V napadeném rozsudku nalézací soud zkoumal, zda je žalovaná veřejnou institucí ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ, a dospěl k závěru, že není. Nejdůležitější je podle názoru nalézacího soudu skutečnost, že hl. m. Praha nemá ve struktuře společnosti takové postavení, aby ji mohla přímo řídit či uplatňovat rozhodující vliv.

10. Tento závěr nalézacího soudu je podle názoru žalobce nesprávný. Hl. m. Praha totiž ve skutečnosti může žalovanou přímo řídit a uplatňovat v ní rozhodující vliv, byť ve spolupráci s druhým akcionářem. Jde o dvě spoluovládající osoby a hl. m. Praha je tedy ve vztahu k žalované jednou z ovládajících osob ve smyslu ust. § 75 odst. 3 zákona zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Hl. m. Praha je jako spoluovládající osoba žalované výslovně označena na str. 59 výroční zprávy skupiny PRE za rok 2015 (viz Přílohu č. 2).

11. V této souvislosti je nutno znovu poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 2 As 155/2015 – 84 (odst. [44]), cit.: *„Veřejnou institucí jsou tedy i ty soukromoprávní právnické osoby, které jsou ovládané ve smyslu obchodního zákoníku státem nebo územním samosprávným celkem, příp. jinou veřejnou institucí, nebo u nichž stát, územní samosprávný celek, nebo jiná veřejná instituce fakticky nebo právně vykonává přímo nebo nepřímo rozhodující vliv na řízení nebo činnost této právnické osoby.“*

12. A dále dle právní nauky, cit.: *„Specifickým případem jsou smíšené společnosti, tedy právnické osoby, na nichž se kromě státu či územního samosprávného celku účastní i subjekty soukromého práva (jedná se o formu tzv. Public Private Partnership). Tyto společnosti budou povinnými subjekty tehdy, jestliže – kromě plnění veřejného účelu – v nich bude rozhodující vliv náležet účastnícímu se povinnému subjektu (zejména bude-li povinný subjekt většinovým společníkem nebo ovládající osobou ve smyslu ZOK)“* (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 36-37).

13. Nalézací soud vyložil uvedené závěry judikatury a právní nauky tak, že povinným subjektem ve smyslu InfZ jsou pouze ty obchodní společnosti, jejichž **jedinou** ovládající osobou je veřejná instituce. Žalobce s touto interpretací nesouhlasí a domnívá se, že povinnými subjekty jsou i takové obchodní společnosti, které jsou ovládány společně více akcionáři, z nichž alespoň jeden je veřejnou institucí. Pouze takový výklad je podle názoru žalobce v souladu s účelem zákona o svobodném přístupu k informacím. Lze opět odkázat na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu (odst. [53] *in fine*), cit.: "*Právo na informace je chápáno extenzivně, tedy tak, aby žadatel jeho prostřednictvím mohl účinně zjistit, co se děje na veřejnosti a v jeho okolí. Pokud jde o výklad okruhu povinných subjektů, je ke skutečně účinnému přístupu k informacím nutné, aby tento okruh zahrnul i ty instituce, do nichž stát či územní samosprávný celek vstupuje, a to i nepřímo.*"

14. Žalobce se neztotožňuje ani se závěrem nalézacího soudu, že veřejný a soukromý účel žalované jsou přibližně v rovnováze. Důvodem existence žalované je především, pokud ne výhradně, zvýšení vlivu hl. m. Prahy na společnost Pražská energetika, a.s. Bez existence žalované by totiž hl. m. Praha mělo ve společnosti Pražská energetika, a.s. jen menšinový podíl a tato společnost by byla zcela ovládána druhým akcionářem žalované.

15. Dle žalobce je tedy z výše uvedených důvodů žalovaná veřejnou institucí ve smyslu InfZ.

IV. NÁVRH ROZSUDKU

16. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a vrátil věc Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Žalobce rovněž navrhuje, aby Městský soud v Praze v novém rozhodnutí přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Adam Zábranský